

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAŠČITI ŽIVALI
(ZZZiv-E)**

1. člen

V Zakonu o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13 – uradno prečiščeno besedilo, 21/18 – ZNOrg in 92/20) se v 5. členu v prvem odstavku pred dosedanjo 1. točko doda nova 1. točka, ki se glasi:

»1. dejavnost prodaje psov je oddaja ali prodaja več kot enega psa več kot enkrat letno, razen če gre za oddajo ali prodajo mladičev iz enega legla (lastne) ene psice v enem letu ali za oddajo psa iz zavetišča;«.

Dosedanja 1. točka postane 1.a točka.

Za 2. točko se doda nova 2.a točka, ki se glasi:

»2.a domače živali so udomačene vrste in pasme živali; med udomačene vrste živali se štejejo tudi tiste vrste živali, ki jih ljudje selektivno vzrejajo v ujetništvu in jih običajno zadržujejo tudi izven živalskih vrtov in živalskim vrtovom podobnih prostorov;«.

3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. hišne živali so psi, domače mačke in druge domače živali (zlasti sobne ptice, mali glodavci, glede dobrobiti ne zahtevne terarijske in akvarijske živali), ki so namenjene za družbo, rekreacijo, varstvo ali pomoč človeku;«.

9. točka se črta.

V 10. točki se za besedo »neobvladljivosti« doda naslednje besedilo », so strupene«.

Za 12. točko se doda nova 12.a točka, ki se glasi:

»12.a pastirski pes je pes, ki je vzgojen za namen varovanja črede pred zvermi in je prisoten v čredi in je za izvajanje naloge varovanja črede vpisan v centralni register psov na podlagi pisne izjave lastnika;«.

Za 18. točko se doda nova 18.a točka, ki se glasi:

»18.a prostoživeče mačke so podivjane potomke zapuščenih domačih mačk, ki živijo v okolju neodvisno od človeka in se stiku s človekom izogibajo;

V 30. točki se črta naslednje besedilo »Obredni zakol živali je zakol živali z verskim obredom;«.

V 31. točki se črta naslednje besedilo »razen prostoživečih živali«.

2. člen

6. člen se spremeni tako, da se glasi:

»6. člen

Lastnik psa zagotovi, da je pes do dopolnjenega osmega tedna starosti označen na predpisan način.

Lastnik psa prijavi lastništvo psa v sedmih dneh od njegove pridobitve, lastnik psa mladiča iz lastne vzreje pa lastništvo prijavi pristojni veterinarski organizaciji najpozneje do dopolnjenega osmega tedna starosti mladiča.

Lastnik psa ob prijavi iz prejšnjega odstavka posreduje, veterinarska organizacija pa vnese v centralni register psov, ki ga vodi in vzdržuje upravni organ, pristojen za veterinarstvo, naslednje podatke:

- o psu;
- o izvoru psa, če je ta skoten po 1. januarju 2015;
- osebno ime ali firmo, naslov prebivališča ali sedež, enotno matično številko občana (EMŠO) ali matično številko pravne osebe (MŠ) ter telefonsko številko oziroma naslov elektronske pošte (v nadaljnjem besedilu: kontaktni podatki) lastnika psa oziroma za službene pse podatke o državnem organu;
- osebno ime, naslov prebivališča, EMŠO in kontaktne podatke fizične osebe, ki je v pravni osebi določena kot skrbnik psa;
- osebno ime, naslov prebivališča, EMŠO in kontaktne podatke fizične osebe, ki je v državnem organu določena kot skrbnik psa.

Lastnik psa javi:

- pristojni veterinarski organizaciji spremembo lastništva psa, pogin ali evtanazijo psa, če ni izvedena v pristojni veterinarski organizaciji;
- pristojni veterinarski organizaciji ali zavetišču pobeg ali odtujitev psa.

Pristojna veterinarska organizacija in zavetišče podatke iz prejšnjega odstavka vneseta v centralni register psov.

Če je lastnik psa fizična oseba, se lahko v centralni register psov kot lastnik vpiše le oseba, ki je dopolnila 18 let, pri čemer se starost lastnika ugotavlja z vpogledom v osebni dokument. Če postane lastnik psa oseba, mlajša od 18 let, se v centralni register psov do njene polnoletnosti vpiše njen zakoniti zastopnik, ki je v tem času nosilec vseh pravic in obveznosti iz tega zakona. Če je pes v lasti več oseb, se v centralni register psov vpiše oseba, ki jo določijo solastniki.

Izvor psa se za pse, skotene v Republiki Sloveniji, izkazuje s številko mikročipa ali druge označitve matere psa. Če je pes posvojen iz zavetišča, se kot izvor psa šteje zavetišče. Pri trgovanju, uvozu ali nekomercialnem premiku psa se izvor psa izkazuje s predpisanim dokumentom, ki žival spremlja. Skrbnik, ki za psa ne more predložiti podatka o izvoru psa, mora psa oddati v zavetišče kot zapuščeno žival.

Osebni podatki iz tretjega in šestega odstavka tega člena se obdelujejo za vodenje in vzdrževanje centralnega registra psov ter za odločanje v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti. Centralni register psov ni javni register. Upravni organ, pristojen za veterinarstvo, in pristojne veterinarske organizacije pridobijo navedene osebne podatke od lastnikov psov ter za potrebe preverjanja točnosti pridobljenih podatkov tudi iz centralnega registra prebivalstva. Pristojne veterinarske organizacije lahko uporabljajo pridobljene osebne podatke za izvedbo postopkov, predpisanih s tem zakonom in z zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti. Pristojna veterinarska organizacija ob obisku lastniku

ali skrbniku psa na njegovo pisno zahtevo posreduje podatke iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ob predhodnem preverjanju identitete. Upravni organ, pristojen za veterinarstvo, lahko pridobiva osebne podatke iz tretjega in šestega odstavka tega člena iz centralnega registra prebivalstva tudi z neposrednim elektronskim dostopom ali s povezavo med centralnim registrom prebivalstva in centralnim registrom psov in jih lahko vpogleda, prepíše ali izpiše ter nadalje obdeluje v postopkih v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti.

Upravni organ, pristojen za veterinarstvo, lahko vodi registre tudi za druge vrste hišnih živali, če so podani strokovni razlogi, zaradi katerih morajo biti te živali označene na predpisan način. Za te registre se smiselno uporabljajo določbe prve in tretje alineje tretjega odstavka tega člena ter četrtega, petega, šestega in osmega odstavka tega člena.

Način označitve iz prvega odstavka tega člena in podrobnejše podatke o psu iz prve alineje tretjega odstavka tega člena, ki se vodijo v centralnem registru psov, ter obrazec za posredovanje podatkov iz osmega odstavka, predpiše minister, pristojen za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).«.

3. člen

Za 6. členom se dodata nova 6.a in 6.b člen, ki se glasita:

»6.a člen

Lastništvo mačke se izkazuje z označitvijo mačke na predpisan način in z vpisom mačke ter lastnika v centralni register psov, ob smiselni uporabi prve in tretje alineje tretjega odstavka ter četrtega, petega, šestega in osmega odstavka prejšnjega člena.

Način označitve mačke in podrobnejše podatke o mački in njenem lastniku, ki se vodijo v centralnem registru psov, predpiše minister.

6.b člen

Prepovedano je posedovanje prosto živečih vrst živali, ki so nevarne živali zaradi velikosti, neobvladljivosti, agresivne narave, ali izločajo človeku nevarne strupe ali živali, katerih posedovanje v ujetništvu je z vidika zadovoljevanja njihovih etoloških potreb zahtevno.

Vlada z uredbo določi seznam živali, ki jih je dovoljeno posedovati (v nadaljnjem besedilu: seznam dovoljenih živali), seznam živalskih vrst iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: seznam prepovedanih živali) ter podrobnejša merila predloga za utemeljitev uvrstitve in postopek odločanja o uvrstitvi ali odstranitvi vrste na seznam dovoljenih živali.

Živali iz prvega odstavka tega člena lahko poseduje izključno živalski vrt, ki izpolnjuje pogoje po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

Živali, ki niso na nobenem seznamu iz drugega odstavka tega člena, lahko poleg živalskega vrta poseduje tudi živalskemu vrtu podoben prostor, ki izpolnjuje pogoje po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

Seznam dovoljenih živali iz drugega odstavka tega člena se lahko spreminja na podlagi strokovne utemeljitve, ki jo obravnava strokovni svet za zaščito živali. Spremembo seznama dovoljenih živali lahko predlaga tudi pravna ali fizična oseba, ki pisni predlog s strokovno

utemeljitvijo pošlje na upravo. Predlog obravnava strokovni svet za zaščito živali in v šestih mesecih poda mnenje.

V primeru pozitivnega mnenja iz prejšnjega odstavka, spremembo seznama dovoljenih živali sprejme vlada. V primeru zavrnilnega mnenja strokovnega sveta za zaščito živali uprava predlog za spremembo seznama dovoljenih živali zavrne.

Stroške izdelave mnenja o uvrstitvi vrste na seznam dovoljenih živali nosi predlagatelj.

Določbe tega člena ne veljajo za posedovanje in ravnanje z živalmi v postopkih.«.

4. člen

Za 7. členom se doda nov 7.a člen, ki se glasi:

»7.a člen

Skrbniki živali in osebe, ki pri opravljanju dejavnosti prihajajo v neposreden stik z živalmi, morajo imeti temeljno znanje o osnovnih potrebah živali glede vode, hrane, primernega okolja, njihovega obnašanja in fiziologije ter o predpisih o dobrobiti in zaščiti živali (v nadaljevanju: temeljno znanje o živalih).

Osebe, ki pri opravljanju dejavnosti prihajajo v neposreden stik z živalmi, temeljno znanje o živalih pridobijo na usposabljanjih, za katera Uprava potrdi program in izvajalca. Za osebe, ki imajo strokovno izobrazbo kmetijske ali veterinarske smeri, se šteje, da imajo že pridobljeno temeljno znanje o živalih.

Skrbniki živali, ki kršijo določbe 7. člena tega zakona, ali pa so jim bile živali odvzete zaradi zaščite njihove dobrobiti, morajo pridobiti temeljno znanje o živalih na usposabljanju iz prejšnjega odstavka tega člena. Usposabljanje morajo opraviti v roku enega leta od pravnomočno ugotovljene kršitve ali odvzema živali.

Usposabljanja iz tretjega odstavka tega člena izvajajo pravne ali fizične osebe, ki so registrirane za dejavnost izobraževanja in izpolnjujejo pogoje glede strokovne usposobljenosti predavateljev, glede prostorov in opreme ter predložijo program usposabljanja, ki ga odobri uprava. O izvedenih usposabljanjih vodijo evidenco, ki vsebuje naslednje podatke o udeležencih usposabljanj: osebno ime, naslov prebivališča, datum rojstva, stopnjo izobrazbe, vrsto in vsebino usposabljanja ter datum usposabljanja in zaporedno številko potrdila o opravljenem usposabljanju.

Osebni podatki iz prejšnjega odstavka tega člena se obdelujejo za vodenje in vzdrževanje evidence o izvedenih usposabljanjih, usposobljenih osebah ter za odločanje v skladu s tem zakonom in se hranijo pet let po izvedenem usposabljanju.

Podrobnejše pogoje glede usposabljanj, predavateljev, vsebine programov usposabljanj ter vodenja evidenc o udeležencih usposabljanj in usposobljenih osebah, evidenc o izvedenih usposabljanjih in opravljenih izpitih predpiše minister.

Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvajalce postopkov na živalih, ker usposabljanja v zvezi z živalmi v postopkih določa 20.b člen tega zakona.«.

5. člen

V 10. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Pri oglaševanju psov za namen prodaje ali spremembe lastništva na svetovnem spletu, mora ponudnik oglasa navesti identifikacijo oglaševanega psa ter podatke o izvoru v skladu s šestim odstavkom 6. člena tega zakona za mladiče mlajše od osmih tednov. Ponudnik oglaševanja mora pri objavi oglasov preveriti ali ponudnik oglasa izpolnjuje vse predpisane zahteve.«.

6. člen

Za 11. členom se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen

Nevaren pes je pes, ki ogroža okolico zaradi svoje neobvladljivosti ali kaže napadalno vedenje do človeka ali je ugriznil človeka oziroma žival. Za nevarne pse se ne štejejo:

- službeni policijski ali vojaški psi, katerih ugriz je posledica izvajanja službene dolžnosti;
- pastirski psi, katerih ugriz se zgodi v času varovanja črede na označenem ograjenem pašniku;
- pastirski psi, katerih ugriz se zgodi v času varovanja črede na označenem neograjenem pašniku, kjer je čreda s pastirskim psom pod neposrednim nadzorom pastirja;
- pastirski psi, katerih ugriz se zgodi v času premeščanja črede ob prisotnosti pastirja;
- psi, katerih ugriz je posledica nedovoljenega vstopa osebe v objekt ali na ograjeno zemljišče, ki je na vhodih označeno z opozorilnim znakom;
- psi, katerih ugriz je posledica ravnanja z njimi med veterinarskimi posegi;
- psi, ki še niso dopolnili šest mesecev in so v tem obdobju ugriznili enkrat, datum skotitve psa pa je bil vnesen v centralni register psov že pred ugrizom.

Če pastirski pes povzroči hudo telesno poškodbo človeka, zanj izjema iz prejšnjega odstavka ne velja.

Uradni veterinar v upravnem postopku ugotovi, da je pes nevaren, in ga v centralnem registru psov označi za nevarnega.

Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve.«.

7. člen

V 15. členu se v prvem odstavku 20. alineja spremeni tako, da se glasi:

- » - dejavnost prodaje psov, ki ne izhajajo iz lastne vzreje nosilca dejavnosti, razen za zavetišča;«.

Za 20. alinejo se doda nova enaindvajseta alineja, ki se glasi:

- » - oddaje ali prodaje več kot enega psa več kot enkrat letno, razen oddaje ali prodaje psov, ki izhajajo iz lastne vzreje z eno psico;«.

Za novo 21. alinejo se doda nova dvaindvajseta alineja, ki se glasi:

- » - privezovanje psov je prepovedano;«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so dovoljena naslednja ravnanja:

- a) odlov živali v skladu s predpisi o lovstvu in ribištvu;
- b) odvzem živali iz narave v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, lovstvo in ribištvo;

- c) začasno zadrževanje avtohtonih vrst prostoživečih živali v ujetništvu z namenom doselitve ali ponovne naselitve te vrste v naravno okolje;
- d) streljanje gojene divjadi v oborah, kadar živali ni mogoče fiksirati z namenom zakola oziroma bi to dejanje ogrožalo varstvo in zaščito ljudi oziroma živali;
- d) omama, anestezija ali usmrtitev nevarnih živali, če je to povezano z varstvom in zaščito ljudi ali živali.
- e) oddaja ali prodaja psov iz lastne vzreje, če je dejavnost vzreje registrirana;
- f) kratkotrajno privezovanje psov zaradi zagotavljanja nadzora in fizičnega varstva na javnih mestih, oskrbe, zdravljenja ali šolanja, med vadbo v okviru tekmovanj, lova ali drugih dejavnosti v katerih je pes zaposlen, za počitek ali prenočitev na potovanju ali pri bivanjih na območjih, kjer je vstop psom prepovedan.«.

8. člen

V 26. členu se v prvem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. iz veterinarske presoje izhaja, da je žival v agoniji, neozdravljivo bolna, ima poškodbo večje stopnje ali nepopravljivo motnjo v obnašanju, ki ji povzroča trpljenje;«.

12. točka se črta.

22. točka se spremeni tako, da se glasi:

» odvzete ali najdene živali iz prvega odstavka 6.b člena tega zakona, za katere ni mogoče zagotoviti bivanja in namestitve pod predpisanimi pogoji;«

V drugem odstavku se črta besedilo », kože, krzna«.

9. člen

V 29. členu se za prvim odstavkom doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

»Zavetišče mora po najdbi označene zapuščene živali, preveriti lastništvo v registru živali in v roku 24 ur obvestiti lastnika najdene živali na kontaktne podatke, ki so navedeni v registru.«.

10. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

»31. člen

Vse stroške v zvezi z zapuščeno živaljo plača dosedanji skrbnik živali, če ni s predpisi določeno drugače. Če skrbnik živali ni znan oziroma, če lastnika živali ni mogoče ugotoviti, krije stroške imetnik zavetišča oziroma občina, kjer je žival najdena, če ni zagotovila zavetišča.

Zapuščeno žival se namesti v zavetišče na območju občine, kjer je bila najdena, oziroma v zavetišče, ki mu je občina podelila koncesijo za opravljanje javne službe oskrbe zapuščenih živali skladno s predpisi o javnih gospodarskih službah ali skladno s predpisi o zavodih.

Če je občina zagotovila predpisano število mest za zapuščene živali, vendar zavetišče zapuščenih živali ne more sprejeti, uradni veterinar odredi namestitev živali v drugo najbližje zavetišče na stroške zavetišča, ki živali ne more sprejeti.

Imetnik zavetišča, ki žival odda, lahko zaračuna novemu skrbniku »pavšalni« znesek za oskrbo živali v skladu s cenikom zavetišča.

Stroške odlova, prevoza, veterinarskega pregleda in veterinarske oskrbe, preventivnih zdravstvenih posegov, označitve, sterilizacije in kastracije ter dnevne oskrbe za prvih 30 dni v zavetišču krije lokalna skupnost. Od 30. do 45. dneva namestitve živali v zavetišče lokalna skupnost sofinancira strošek v višini 25 % stroškov dnevne oskrbe. Po 45. dnevu od namestitve krije nadaljnje stroške oskrbe živali imetnik zavetišča, v katerem je žival nameščena.

Minister podrobneje določi metodologijo izračuna stroškov delovanja zavetišč in oskrbe živali, ki jih krije lokalna skupnost.«.

11. člen

Za 31. členom se doda nov 31.a člen, ki se glasi:

»31.a člen

Občina poleg sofinanciranja skrbi za zapuščene živali, določene v 27. členu tega zakona, za zmanjševanje populacije zapuščenih živali lahko zagotavlja sofinanciranje izvajanja kastracij in sterilizacij (lastniških) živali ter drugih ukrepov za zagotavljanje varnega okolja občanom v povezavi z zapuščenimi živalmi ter za spodbujanje odgovornega lastništva hišnih živali.«.

12. člen

Za 32. členom se doda nov 32.a člen, ki se glasi:

»32.a člen

Ne glede na določbe tega poglavja zavetišče zdrave, sterilizirane ali kastrirane ter označene prostoživeče mačke vrne najkasneje v 14 dneh v okolje, če jih ni mogoče oddati.

V primeru ponovnega odlova živali iz prvega odstavka tega člena, ki se izvede na podlagi prijave, stroške, ki ob tem nastanejo, nosi prijavitelj.

Minister določi natančnejše pogoje ravnanja s prostoživečimi mačkami v zavetišču.«.

13. člen

V 38. členu se v drugem odstavku za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

» - daje mnenja o primernosti uvrstitve vrste živali na seznam dovoljenih živali v skladu s 6. b členom tega zakona na zahtevo pristojnega organa;«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Strokovni svet lahko zaprosi za mnenje tudi drugo organizacijo.«.

14. člen

V 43. členu se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- začasno ali trajno odvzeti žival in prepovedati stike dosedanjemu skrbniku živali, če je to potrebno za zaščito živali v primeru kršitve določb tega zakona. Za začasno odvzete rejne živali uradni veterinar odredi oskrbo na domu skrbnika živali, če pa to ni možno, se živali trajno odvzamejo in prodajo ali usmrtijo. Iz kupnine od prodane živali se pokrijejo stroški postopka, morebitna razlika pa se izplača skrbniku živali. Za odvzete hišne živali, razen za živali prosto živečih vrst, uradni veterinar odredi namestitev v zavetišče, ki lahko žival takoj odda primernemu skrbniku oziroma ravna v skladu s 26. členom tega zakona. Za začasno ali trajno odvzete živali prosto živečih vrst uradni veterinar odredi začasno oskrbo v zatočišču za živali prosto živečih vrst v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave. Za začasno ali trajno odvzete živali prosto živečih vrst, ki niso uvrščene na seznam dovoljenih hišnih živali, inšpektor za ohranjanje narave odredi začasno oskrbo v zatočišču za živali prosto živečih vrst v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, če pa to ni možno, se živali trajno odvzamejo, prodajo ali oddajo in v skrajnem primeru usmrtijo. Če je bila žival oddana novemu skrbniku, je v primeru pravnomočno odpravljene odločbe o odvzemu živali dosedanji skrbnik živali upravičen do odškodnine, ki jo uveljavlja pred pristojnim sodiščem;«.

Za četrto alinejo se doda nova peta alineja, ki se glasi:

»- odrediti usposabljanje iz tretjega odstavka 7.a člena tega zakona;«.

V zadnji alineji se pika nadomesti s podpičjem in se doda nova alineja, ki se glasi:

» - v primeru smrti skrbnika živali, če žival nima zagotovljenega drugega skrbnika, izvede prodajo živali, oddajo drugemu skrbniku ali usmrtitev živali. Iz kupnine se poplačajo stroški postopka, razliko med stroški postopka in kupnino prijavi v zapuščinsko maso z obvestilom sodišču, ki je pristojno za vodenje zapuščinskega postopka.«.

15. člen

V 45. členu se v prvem odstavku 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. stori katero od ravnanj iz prve do štiriindvajsete alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona;«.

5. točka se črta.

16. člen

V 46.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»46.a člen

Z globo od 800 do 33.000 eurov se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki:

1. kot lastnik psa ne zagotovi označitve psa v skladu s prvim odstavkom 6. člena tega zakona;
2. kot lastnik psa ne prijavi lastništva psa v predpisanem roku v skladu z drugim odstavkom 6. člena zakona;
3. kot lastnik psa ne posreduje predpisanih podatkov ob prijavi psa v skladu s tretjim odstavkom 6. člena zakona;
4. kot pristojna veterinarska organizacija ne vnese predpisanih podatkov ob prijavi psa v skladu s tretjim odstavkom 6. člena zakona;
5. kot lastnik psa ne javi spremembe lastništva, pogina ali evtanazije psa, odtujitve ali pobega psa v skladu s četrtem odstavkom 6. člena tega zakona;
6. kot pristojna veterinarska organizacija ali kot zavetišče ravna v nasprotju s petim odstavkom 6. člena tega zakona;
7. poseduje oziroma posreduje dalje živali, ki niso uvrščene na seznam dovoljenih živali v skladu s 6.b členom tega zakona;
8. kot skrbnik ne zagotovi katerega od pogojev iz prvega odstavka 7. člena tega zakona;
9. kot skrbnik ne prepreči napak v reji v skladu z drugim odstavkom 7. člena tega zakona;
10. ne zagotovi ločene namestitve živali v skladu z drugim odstavkom 8. člena tega zakona;
11. proda, odda ali podari hišno žival v nasprotju z 10. členom tega zakona;
12. kot skrbnik ne zagotovi osamitve, kontracepcije, sterilizacije ali kastracije živali v skladu s prvim odstavkom 11. člena tega zakona;
13. kot skrbnik ne zagotovi ustrezne vzgoje in šolanja oziroma drugih ukrepov in je zato žival nevarna okolici (drugi odstavek 11. člena);
14. kot skrbnik ne zagotovi fizičnega varstva psa v skladu s tretjim odstavkom 11. člena tega zakona;
15. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 20.b člena tega zakona;
16. kot izvajalec usposabljanja izvaja usposabljanja v nasprotju s tretjim odstavkom 20.b člena tega zakona;
17. kot imetnik zavetišča ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 28. člena tega zakona;
18. kot imetnik zavetišča zaračuna novemu skrbniku pavšalni znesek, ki ga ni potrdil svet zavetišča, kot to določa četrti odstavek 31. člena tega zakona.

Z globo od 800 do 33.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba lokalne skupnosti, če lokalna skupnost ne zagotavlja oskrbe zapuščenih živali v skladu s 27. členom tega zakona.

Z globo od 400 do 1.600 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo od 200 do 400 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

17. člen

Za 46.a členom se doda nov 46.b člen, ki se glasi:

»46.b člen

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

18. člen (prehodne določbe)

Fizična ali pravna oseba, ki ob uveljavitvi izvršilnega predpisa iz 6.b člena zakona poseduje živali živalskih vrst, ki niso uvrščene na seznam dovoljenih hišnih živali, lahko ob označitvi in ob prijavi pristojnemu organu v register izjem v predpisanem roku in ob izpolnjevanju predpisanih bivalnih pogojev poseduje te živali do njihove naravne smrti. Razmnoževanje, prodaja ali oddaja teh živali ni dovoljena. Po izteku roka je posedovanje prepovedano, če žival ni vpisana v predpisano evidenco. Inšpektor za ohranjanje narave takšno žival odvzame, žival se proda, odda ali usmrti.

Vlada določi način, vsebino in upravljavca registra izjem in njihovih lastnikov iz prejšnjega odstavka tega člena v predpisu iz 6. b člena zakona.

Nova triindvajseta alineja 15. člena, ki prepoveduje privezovanje psov, se začne uporabljati 1. januarja 2023.

19. člen (uskladitev oziroma izdaja podzakonskih predpisov)

Predpisi iz 6. člena, 6.b člena in 31.a člena zakona se izdajo v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo ohranjanje narave in do njihove uskladitve s tem zakonom, se šteje, da je gojitev dovoljena samo za živalske vrste, ki jih je dovoljeno zadrževati v živalskem vrtu ali v živalskem vrtu podobnem prostoru.

20. člen (uveljavitev)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III: OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Predlagane spremembe člena, ki vsebuje definicije, se uvajajo zaradi jasnejše opredelitve in razmejitve različnih kategorij živali (hišne živali, rejne živali, domače živali in prostoživeče vrste živali), definirajo se novi izrazi (pastirski pes) zaradi umestitve izjem v člen o nevarnih psih ter zaradi lažjega izvajanja določb, ki govorijo o prepovedi dejavnosti preprodaje psov.

K 2. členu

Zaradi preprečevanja oziroma omejevanja preprodaje psov in ilegalne trgovine s psi zakon predpisuje obveznost, da je lastnik pasjega mladiča dolžan vse pasje mladiče, ki se skotijo v Republiki Sloveniji, označiti do osmega tedna starosti, torej še v leglu, saj je dovoljeno mladiča odvzeti od matere po dopolnjenem osmem tednu starosti. Pri tem je mogoče takoj preveriti upoštevanje veljavnih določb zakona glede preobremenjevanja psic in preprodaje psov.

Določbe predlagane spremembe uvajajo tudi evidentiranje skrbnika psa, ki je lahko le fizična oseba, ki dejansko skrbi za psa, v primeru, kadar je pes last pravne osebe.

Zaradi možnosti solastninske pravice na psu, urejamo vpis psa v register lastništva podobno, kot je to urejeno za motorna vozila in sicer na način, da je register vpisan en lastnik, ki ga določijo solastniki.

Nadalje zakon opredeli, da centralni register psov (CRPsi) ni javni register. Tako opredelitev omogoča 169. člen Zakona o kmetijstvu, ki določa, da so podatki o vrsti in obsegu dejavnosti, podatki o imenu, priimku oziroma nazivu in naslovu oziroma sedežu zavezancev za vpis v zbirke podatkov iz drugega odstavka 140. člena tega zakona javni, če zakon ne določa drugače. Zakon o kmetijstvu s to določbo omogoča javno objavo osebnih podatkov lastnikov psov CRPsi, ker v Zakonu o zaščiti živali do zdaj ni bilo določeno, da CRPsi ni javna zbirka oziroma javni register. To je v nasprotju z Zakonom o varstvu osebnih podatkov in Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119 z dne 4. 5. 2016), saj za javno objavo teh osebnih podatkov ni javnega interesa, lastništvo psa pa ni dejavnost (kot na primer prireja mleka, mesa), v okviru katere lahko kmetje dajejo na trg proizvode. V predlog spremembe je dodana možnost, da veterinarske organizacije vpogledajo in uporabijo podatke o psu za odločanje v zvezi z nalogami, predpisanimi v Zakonu o zaščiti živali in Zakonu o veterinarskih merilih skladnosti. Predlog veterinarskim ambulantam tudi omogoča, da na zahtevo lastnika psa izpišejo podatke, ki se nanašajo nanj in njegove živali. S to določbo se lastniku psa omogoči, da vse informacije pridobi na enem mestu in da mu ni treba za izpis ter informacije o lastnih podatkih zaprositi upravljalca baze podatkov. Ker pa 24. člen ZVOP nalaga varovanje osebnih podatkov (OP), ki vključuje sledljivost obdelave OP, aplikacija CRPsi beleži vsako aktivnost obdelovalca (vnos sprememb). Pri posredovanju podatkov lastniku psa, se bo pojavila nova situacija, ko ne bo šlo za aktivnost v smislu sprememb ali vnosa podatkov, zato bo v tem primeru zabeležen le vpogled. Ker mora veterinar ob pozivu informacijskega pooblaščenca, zakaj je podatke obdeloval, posredovati pravno podlago za vpogled, je namen predpisanega obrazca olajšati delo veterinarju, ki bi podpisan obrazec shranil za morebitno kasnejše dokazovanje namena obdelave.

K 3. členu

S tem členov se v besedilo veljavnega zakona dodajata dva nova člena. Prvi člen ureja označevanje mačk, drugi člen pa omejuje posedovanje določenih vrst živali.

Označevanje mačk je eden izmed osnovnih korakov k odgovornemu lastništvu. Odgovorno lastništvo je pogoj za zmanjševanje števila zapuščenih mačk v Sloveniji, zato nova določba vpeljuje označevanje mačk z mikročipi in vpis mačke in njenega lastnika v centralno bazo

podatkov. Navedena določba opredeljuje zbiranje in upravljanje s podatki ter upravljalca centralne baze podatkov o mačkah.

Predlagane določbe novega (6.b) člena uvajajo omejitev posedovanja t.i. eksotičnih živali. Določbe napovedujejo sprejetje izvršilnega predpisa v katerem bo določen seznam dovoljenih vrst hišnih živali, ki jih lahko posedujejo vsi posamezniki, ter seznam živali, ki jih zaradi svoje velikosti ali teže, agresivnosti do človeka, strupenosti, invazivnosti ali zahtevnosti za oskrbo lahko posedujejo le živalski vrtovi, ki izpolnjujejo predpise o živalih vrtovih. Vse ostale vrste prostoživečih živali, ki niso na seznamu dovoljenih vrst ali na seznamu prepovedanih vrst lahko posedujejo posamezniki, ki imajo registrirane živalskim vrtovom podobne prostore.

Predlagana omejitev je utemeljena, saj z vidika ustreznosti bivalnih in oskrbovalnih razmer, potrebnih znanj za ravnanje z določenimi vrstami prosto živečih vrst, varstva prostoživečih vrst ter z vidika varnosti ljudi, ni dopustno, da bi ljudje – posamezniki, ki niso vezani na izvajanje dejavnosti - posedovali osebe določenih vrst eksotičnih živali (kot so na primer opice, sloni, velike mačke, veliki plazilci, strupene živali in podobno) v ujetništvu kot hišne živali. Menimo, da je treba ustaviti trend pridobivanja raznolikih hišnih živali, med katerimi so pogosto tudi velike in nevarne za ljudi (na primer divje mačke, strupeni plazilci) in živali vrst, ki sodijo med ogrožene. Zagotavljanje primernih bivalnih razmer in dobrobiti pri zadrževanju v ujetništvu za take živali zahteva veliko posebnega znanja za oskrbo in ravnanje z njimi. Nemalokrat bi bilo potrebno z različnimi ukrepi zagotoviti tudi varnosti za ljudi – na primer ločitev od bivalnega okolja ljudi. Vsega tega v primeru hišnih živali, ki običajno sobivajo z ljudmi, ni mogoče zagotoviti.

Poleg tega z vidika varovanja dobrobiti teh živali in preprečevanja nelegalnih trgovskih praks pomeni omejitev tudi zmanjševanje tveganja za odzemanja živali iz narave in trgovino z njimi in zmanjševanje tveganja za ogrožanje naravnih populacij zaradi genskih deformacij v primeru križanj živali v ujetništvu in razvoja raznih bolezni (kot je primer Bd in Bsal za dvoživke).

K 4. členu

Nov člen uvaja določbo s katero se določa, da morajo imeti skrbniki in osebe, ki ob izvajanju dejavnosti prihajajo v neposreden stik z živalmi znanje o osnovnih potrebah živali glede vode, hrane primernega okolja, obnašanja in fiziologije tistih vrst živali, s katerimi prihajajo v stik ali za njih skrbijo, ter tudi osnovna znanja o predpisanih ravnanjih z živalmi.

Za skrbnike živali način pridobivanja in dokazovanja temeljnih znanj ni predpisan, temveč velja, da so si pridobili temeljna znanja, če ustrezno skrbijo za svoje živali oziroma ustrezno ravnaajo z njimi. V primeru ugotovljenih kršitev predpisanih ravnanj, se skrbniku, ki je kršil določbe 7. člena tega zakona, odredi usposabljanje za pridobitev temeljnih znanj.

Osebe, ki prihajajo v neposreden stik z živalmi (kot na primer vozniki živih živali, osebe v klavnicah, nosilci dejavnosti hotelov za hišne živali, oskrbniki v zavetiščih za zapuščene živali...) pa se morajo usposobiti o temeljnih znanjih na predpisanih usposabljanjih.

Evropski predpisi na področju rejnih živali, prevoza in zakola že zahtevajo usposobljenost rejcev, organizatorjev prevoza ter vseh, ki so neposredno udeleženi pri postopkih zakola živali za prehrano ljudi. Ta člen tako uvaja pravno podlago za že na ravni EU predpisane zahteve po usposobljenosti za vse, ki prihajajo v stik z živimi rejnimi živalmi.

Ker se večja obseg storitev na področju varstva, oskrbe in nege hišnih živali, bodo morali imeti tudi ti nosilci dejavnosti določena znanja o temeljnih potrebah živali.

Z novo določbo tako dodatno uvajamo pravno podlago za natančnejšo ureditev področja – določitev vsebin, načinov usposabljanj izvajalcev, preverjanj usposobljenosti in nadzora.

Veljavni zakon že določa usposabljanja za izvajalce postopkov na živalih na drugem mestu, zato so te osebe iz določb predlaganega novega člena izvzete.

K 5. členu

Že v preteklih spremembah Zakona o zaščiti živali so bile uvedene določbe za preprečevanje oziroma omejevanje ilegalne trgovine. S predlagano spremembo uvajamo dodatne zahteve, ki bodo z boljšo sledljivostjo omejevale nelegalno prodajo psov in pasjih mladičev iz nepreverjenih vzrej. Te zahteve so poleg zgodnjega označevanja mladičev v leglu, še obvezne

vsebine pri oglaševanju prodaje ali oddaje, ki omogočajo sledljivost živali do vzreditelja oziroma preverjenega trgovca.

K 6. členu

Z dopolnitvijo v novem členu se jasneje določa pravna podlaga, da se za psa, ki je nevaren, izda odločba v upravnem postopku. Z odločbo uradni veterinar oziroma druga uradna oseba Uprave s pooblastili za odločanje v upravnem postopku ugotovi, da je pes nevaren, in to dejstvo vpiše v centralni register psov. Hkrati se določa pravna podlaga, da pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

Predlagana sprememba bolj natančno opredeli in definira, kdaj postane pes nevaren. Nevaren pes je po obstoječi definiciji pes, ki je ugriznil človeka ali žival, pa tudi pes, ki kaže napadalno vedenje do človeka oziroma ga ni mogoče obvladati. Z že veljavnim predpisom so določene štiri izjeme, ko pes, ki ugrizne, ni nevaren pes in sicer, ko ugrizne in je ugriz posledica izvajanja službene dolžnosti policijskih ali vojaških psov, ugriz, ki je posledica nedovoljenega vstopa osebe v objekt ali na ograjeno zemljišče, ki je na vhodu označeno z opozorilnim znakom, ugriz, ki je posledica ravnanja s psom med veterinarskimi posegi, mladi psi devet mesecev starosti in so v tem obdobju ugriznili enkrat, datum skotitve psa pa je bil vnesen v centralni register psov že pred ugrizom.

Predlagana sprememba uvaja kot izjemno okoliščino, v kateri se pes ne razglasi za nevarnega, tudi ugriz, ki ga povzroči pastirski pes v času varovanja črede na ograjenem pašniku ali v času varovanja črede ob prisotnosti pastirja. Namen te spremembe je spodbujanje različnih načinov varovanja čred pred divjimi zvermi. V Sloveniji uporaba pastirskih psov pri varovanju čred rejnih živali ni splošno razširjena. Rejci proti uporabi pastirskih psov navajajo togo zakonodajo v zvezi z nevarnimi psi in v zvezi z odškodninsko odgovornostjo v primeru napadov ali ugrizov ljudi. Ker so pastirski psi na paši pravzaprav delovni psi, podobno kot psi, ki varujejo premoženje oziroma opravljajo naloge v službi vojske ali policije, vsebuje predlog spremembe uvrstitev pastirskih psov med izjeme pod določenimi pogoji. Paša je za dobrobit rejnih živali zelo pomembna, vendar pa napadi zveri lahko življenje, zdravje in dobrobit živali na paši močno ogrozijo. S to izjemo ščitimo tudi dobrobit rejnih živali na paši, ki so ob uporabi pastirskih psov za varovanje črede primerno varovane pred napadi divjih zveri. Ob tem širše zasledujemo poleg zagotavljanja javnega interesa po varnosti, zagotavljanja zaščite življenja, zdravja in počutja živali, tudi ohranjanje narave in biodiverzitete.

Postopek z nevarnim psom je upravni postopek, kjer se med ugotovitvenim postopkom po presoji vseh okoliščin presoja, ali je pes nevaren. Za izvedbo postopkov določitve psa kot nevarnega je iz dosedanje prakse razvidno, da je potrebna jasna določljivost in merljivost kriterijev upoštevajoč časovni odmik od samega dogodka. V kolikor temu ni tako, je možnost izmikanja določitve statusa nevarnega psa velika in dopušča zlorabo instituta s tem pa se učinkovitost preprečevanja ugrizov zmanjša. Nevarnost ugriza psa je potrebno preprečiti, ne glede na njegovo izzvanost, saj je posledica ugriza lahko huda telesna poškodba, iznakaženost ali celo invalidnost, kar je zaradi zaščite javnega interes potrebno preprečiti. Opredelitev statusa nevarnega psa pomeni zaščito ljudi in živali pred nadaljnjimi ugrizi in napadi, s čimer se zagotavlja varstvo javnega interesa. Nevaren pes mora biti na javnem mestu na povodcu in nositi nagobčnik, ali biti zaprt v pesjaku ali objektu ali bivati v ograjenem prostoru z ograjo visoko najmanj 1,8 m, ki je na vhodu označen z opozorilnim znakom. Nevarnega psa ni dovoljeno zaupati v vodenje osebam, ki so mlajše od 16 let. Navedeni preventivni ukrepi preprečujejo nadaljnje ugrize in napade ne glede na izzvanost. Če je pes nevaren, je zaradi varstva javnega interesa nujno dodati v pravno podlago za izvajanje postopkov, da pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve. Preventivni ukrepi, ki preprečujejo morebitne vnovične napade in so predpisani v drugem odstavku 12. člena zakona, morajo za skrbnika nevarnega psa začeti veljati takoj, ne glede na pritožbe lastnika, ki se ne strinja z ugotovitvijo, da je njegov pes nevaren. S predlagano dopolnitvijo, da pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve, se tako zagotavlja takojšnja izvršljivost odločbe, s čimer se prepreči vnovični ugriz oziroma napadalnost psa.

K 7. členu

Med prepovedana ravnanja vključujemo natančneje definirano dejavnost preprodaje psov ter prepoved privezovanja psov, hkrati določamo tudi okoliščine, v katerih so psi lahko krajši čas privezani.

K 8. členu

Usmrtitev živali je možna samo iz razlogov, navedenih v 26. členu zakona. Skladno z razlogi, zdrave živali ni dovoljeno usmrtiti, če ne gre za žival, ki je namenjena prehrani ljudi. Izjemo je predstavljala dosedanja 22. točka 26. člena, ki je dovoljevala usmrtitev zdrave zapuščene živali v zavetišču po preteku 30 dni od namestitve v zavetišče, če živali ni bilo mogoče oddati novim lastnikom. S tem se je ob uvedbi sistema oskrbe zapuščenih živali preprečevalo prenaseljenost zavetišč. V zadnjih desetih letih se je stanje na področju zapuščenih psov izboljšalo, zlasti glede prenaseljenosti psov. Zavetišča v praksi že uveljavljajo politiko neubijanja (no-kill policy), zato sprememb tega člena črta izjemo glede dovoljene usmrtitve zdrave zapuščene živali.

Dopolnjeni določbi opredeljujeta kot utemeljen razlog za usmrtitev živali tudi nepopravljive motnje v obnašanju, ki za žival predstavljajo trpljenje, ter usmrtitev tistih vrst živali, ki jih v skladu z novo omejitvijo posedovanja ne bo mogoče posedovati brez izpolnjevanja posebnih pogojev. Ker predvidevamo, da bo prihajalo v prehodnih obdobjih ob uvedbi nove ureditve posedovanja določenih vrst t.i. eksotičnih živali do različnih situacij, v katerih bodo ostajate take (nevarne, strupene, invazivne ali zahtevne) živali brez skrbnikov, uvajamo določbo, da jih bo mogoče v skrajni sili usmrtiti, če bi bila njihova dobrobit ogrožena in bi bile izčrpane vse druge razpoložljive možnosti (na primer oddaja v druge živalske vrtove, tudi v tujini).

Briše se tudi določba, da se sme živali usmrtiti zaradi pridobivanja krzna in se s tem 26. člen usklajuje z določbami glede prepovedanih ravnanj.

K 9. členu

Dopolnitev člena določa obveznost zavetišč, da čim hitreje poišče lastnika najdene živali, zaradi zmanjševanja stroškov namestitve v zavetišču.

K 10. členu

Usmrtitev živali je možna samo iz razlogov, navedenih v 26. členu zakona, zato se s spremenjenim odstavkom usklajujeta 31. in 26. člen. Z navedeno določbo se ureja plačevanje stroškov za zapuščene živali na način, da se določi oskrba zapuščenih živali v breme lokalne skupnosti za prvih 30 dni namestitve, naslednjih 15 dni se stroški delijo med lokalno skupnost in zavetišče. Po preteku 45 dni stroški oskrbe in namestitve zapuščene živali preidejo na zavetišče, s čimer se spodbuja oddaja zapuščenih živali, ki jih je težje oddati. Za navedeno ureditev smo se odločili po preverjanju stanja na terenu in ob ugotavljanju, da tovrsten način v praksi že poteka.

K 11. členu

Občine se soočajo s problemi v zvezi z večjim številom mačk, ki nimajo lastnika. Občine bi s spodbujanjem sterilizacije in kastracije lastniških mačk lahko bistveno izboljšale stanje prekomerne naseljenosti in občanom zagotovile varno okolje tudi z vidika preprečevanja kužnih bolezni. S spodbujanjem odgovornega lastništva živali se število zapuščenih živali manjša.

K 12. členu

S tem členom se ureja status zapuščenih mačk, ki niso vajene stika s človekom in jih ni mogoče oddati. Poleg tega določamo s tem členom tudi nosilca stroškov ponovnega odlova prostoživečih mačk, ki so že sterilizirane, kastrirane in ustrezno označene in se ne štejejo več kot zapuščene živali, pa vseeno prihaja do prijav s strani občanov in nepotrebnega povzročanja dodatnih stroškov za lokalne skupnosti.

K 13. členu

Ob uvedbi seznama dovoljenih živali je potrebno določiti tudi postopek, s katerim bo mogoče seznam tudi ustrezno spreminjati in posodabljati glede na nova znanstvena spoznanja in strokovne prakse v zvezi z oskrbo t.i. eksotičnih vrst prostoživečih živali. O uvrstitvi nove vrste na seznam bo odločala vlada, vendar na podlagi strokovnega mnenja, ki ga bo pripravil posvetovalni organ pristojnega ministrstva - Strokovni svet za zaščito živali. Določbe dodajajo to nalogo z seznamu nalog, ki jih ima strokovni svet, ter omogočajo strokovnemu svetu, da pri izdelavi mnenja išče tudi pomoč zunanjih strokovnjakov in strokovnih institucij.

K 14. členu

Določba dopolnjuje pravice in dolžnosti inšpektorja ob inšpekcijskem nadzoru z dopolnjenimi ravnanji glede odvzemov prepovedanih vrst živali ter ravnanj ob ugotovljeni smrti skrbnika živali, ko za žival ni določen nov skrbnik. Nova določba uvaja možnost odrediti usposabljanje skrbniku živali, ki krši določbe o dolžnostih skrbnika živali.

K 15. členu

Gre za uskladitev s spremembami in dopolnitvami zakona. S tem členom se obstoječe kazenske sankcije za prepovedana ravnanja dopolnjujejo z novo dodanimi prepovedanimi ravnanji.

K 16. členu

Gre za uskladitev s spremembami in dopolnitvami zakona. S tem členom se dopolnjuje obstoječe kazenske sankcije za nove ali dopolnjene določbe 6., 6.a, 6.b., 10., 11.a, 31. in 31.a člena Zakona o zaščiti živali.

K 17. členu

S tem členom se določa možnost izreka višje globe za prekršek. Splošno velja, da morajo biti sankcije učinkovite, sorazmerne in odvračilne, da dosegajo svoj namen. Ocenjujemo, da trenutne sankcije za nedovoljena ravnanja tega ne dosegajo vedno, najmanj v primerih skrbnikov živali, ki so lahko tudi deležniki v verigi preskrbe s hrano. Glede na finančne koristi teh deležnikov pri kršitvi predpisanih ravnanj so nekatere veljavne kazni bistveno prenizke in tako nimajo primerne odvračilnega učinka ter tudi niso sorazmerne s kršitvami, slednje so lahko bistveno (finančno) večje.

K 18. členu

V členu je določen prehod na nov režim posedovanja dovoljenih in prepovedanih vrst prostoživečih živali. Določba predpisuje ravnanje z osebki tistih vrst, ki v skladu novo ureditvijo ne bodo več dovoljene, vendar jih bodo zasebni lastniki smeli posedovati do naravnega zaključka življenja živali, če bodo žival na ustrezen način označili in prijavili pristojnemu organu v predpisanem roku. Do uskladitve predpisov s področja ohranjanja narave se določi, da pogoji za izdajo gojenja za vrste, ki niso na seznamu, niso izpolnjeni.

S tem členom se določa prehodno obdobje za vzpostavitev prepovedi privezovanja psov. Datum, ki ga predlagamo je dovolj dolg, da bodo imeli skrbniki dovolj časa, da se na prepoved pripravijo in da zagotovijo alternativne načine bivanja psov. S prehodnim obdobjem želimo tudi preprečiti nekatere negativne posledice, ki bi jih lahko prinesla takojšnja prepoved, kot na primer povečano število psov, ki bi se gibali nenadzorovano ali celo povečano število zapuščenih psov.

K 19. členu

S tem členom se določa najdaljše obdobje v katerem morajo biti sprejeti izvršilni predpisi na podlagi tega zakona.

K 20. členu

S tem členom se določa uveljavitev zakona v petnajstih dneh po objavi v Uradnem listu RS.